

Patērētāju tiesību aizsardzības centrs

Brīvības iela 55, Rīga, LV-1010, tālr. 67388624, fakss 67388634, e-pasts ptac@ptac.gov.lv, www.ptac.gov.lv

SIA “Finanza”
Reģ. Nr. 40103413280
Hospitāļu ielā 5A
Rīgā, LV-1013

LĒMUMS
patērētāju kolektīvo interešu pārkāpuma lietā
Rīgā

21.02.2017.

Nr. 5 -pk

[1] Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 51.pants nosaka, ka administratīvo lietu izskata iestāde atbilstoši savai kompetencei, kas tai piešķirta ar normatīvo aktu. Saskaņā ar Negodīgas komercprakses aizlieguma likuma (turpmāk – NKAL) 15.panta pirmās daļas 1.punktu Patērētāju tiesību aizsardzības centrs (turpmāk – PTAC) veic komercprakses uzraudzību atbilstoši iestādes noteiktajām uzraudzības prioritātēm, izvērtējot iespējamā pārkāpuma ietekmi uz patērētāju kolektīvajām interesēm, kā arī nodrošinot līdzsvarotu komercprakses īstenošanu darbības uzraudzību, pēc savas iniciatīvas, tai skaitā pamatojoties uz personas iesniegumu atbilstoši Patērētāju tiesību aizsardzības likumam (turpmāk – PTAL). Līdz ar to PTAC savas kompetences ietvaros un pēc savas iniciatīvas ir tiesīgs izvērtēt kredītu devēju komercprakses atbilstību patērētāju tiesību aizsardzību regulējošo normatīvo aktu prasībām.

2015.gada 28.maijā Saeimā tika pieņemti grozījumi PTAL, kas stājās spēkā 2016.gada 1.janvārī, paredzot jaunu regulējumu un nosakot ierobežojumus kredīta kopējām izmaksām patērētājam.

Saskaņā ar pieņemtajiem PTAL grozījumiem, 8.panta (2²) daļa nosaka, ka “Patērētāja kreditēšanas līguma izmaksas ir samērīgas un atbilstošas godīgai darījumu praksei. Kredīta kopējās izmaksas patērētājam aprēķina normatīvajos aktos par patērētāju kreditēšanu noteiktajā kārtībā”. PTAL 8.panta (2³) daļa paredz: “Par šā panta (2²) daļā minētajām prasībām neatbilstošām uzskata tādas kredīta kopējās izmaksas patērētājam, kuras pārsniedz 0,55 procentus dienā no kredīta summas no pirmās līdz septītajai kredīta izmantošanas dienai (ieskaitot), 0,25 procentus dienā no kredīta summas no astotās līdz četrpadsmitajai kredīta izmantošanas dienai (ieskaitot) un 0,2 procentus dienā no kredīta summas, sākot ar piecpadsmito kredīta izmantošanas dienu. Līgumos, saskaņā ar kuriem kredīts atmaksājams pēc pieprasījuma vai kuros kredīta izmantošanas termiņš pārsniedz 30 dienas, par šā panta (2²) daļā minētajām prasībām neatbilstošām uzskata tādas kredīta kopējās izmaksas patērētājam, kuras pārsniedz 0,25 procentus dienā no kredīta summas.(..)”

[1.1] Diskusija ar nozares pārstāvjiem un tos pārstāvošo Asociāciju par PTAL 8.panta (2³) daļas piemērošanu ilga jau kopš likuma grozījumu pieņemšanas dienas, tostarp bija vairākkārtējas rakstveida viedokļu apmaiņas 2015.gadā, kā arī 2016.gada 11.janvārī PTAC nosūtīja Biedrībai “Latvijas alternatīvo finanšu pakalpojumu asociācija” (turpmāk – Asociācija) vēstuli Nr.3.3.-7-F-372/184 un 2016.gada 1.martā vēstuli Nr.3.3.-7-F-372/1401, paužot viedokli, ka maksa par kredīta

lietošanu pagarinātajā termiņā vai maksa par līguma grozījumu noslēgšanu ir vērtējamas kā kredīta izmaksas, un uz tām ir attiecināmi PTAL 8.panta (2³) daļā noteiktie ierobežojumi.

[1.2] 2016.gada 5.augustā Ekonomikas ministrijas, PTAC, nebanku kredītu devēju nozares dalībnieku un Saeimas Juridiskā biroja starpā tika rīkota tikšanās par PTAL 8.panta (2²) un (2³) daļu piemērojamību attiecībā uz kredīta termiņu atlikšanu (pagarināšanu).

[1.2] PTAC 2016.gada 6.oktobrī veica pārbaudi SIA "Finanza" (turpmāk – Sabiedrība) distances pakalpojuma sniegšanas vietā www.finanza.lv, par ko sastādījis aktu Nr.E-LAB/20161006-2-1, konstatējot, ka Sabiedrība piedāvā patērētājiem kreditēšanas līgumus ar turpmāk norādītām kreditēšanas kopējām izmaksām patērētājam.

[1.3] Sākotnējie (atkārtotie) kreditēšanas līgumi:

- komisijas maksa Kreditēšanas līgumā ar aizdevuma summu 100 EUR uz 30 dienām ir 8,80 EUR, kas ir atbilstoša PTAL 8.panta 2³ daļai $(0,55*100*7/100) + (0,25*100*7/100) + (0,2*100*16/100) = (3,85) + (1,75) + (3,2) = 8,80$ EUR;
- komisijas maksa Kreditēšanas līgumā ar aizdevuma summu 300 EUR uz 30 dienām ir 26,40 EUR, kas ir atbilstoša PTAL 8.panta 2³ daļai $(0,55*300*7/100) + (0,25*300*7/100) + (0,2*300*16/100) = (11,55) + (5,25) + (9,6) = 26,40$ EUR.

[1.4.] [1.3] punktā norādīto kredītu termiņa atlikšana (pagarināšana):

- Komisijas maksa par pagarināšanu kreditēšanas līgumā 100 EUR uz 7 dienām ir 3,50 EUR, kas nav atbilstoša PTAL 8.panta 2³ daļai $(3,50/100 \text{ (kredīta summa)} * 100 \text{ (procenti)}) = 3,5\%$ no 100 EUR un dienā tie ir $3,5/7 \text{ (dienu skaits)} = 0,5\%$ (pārsniedz PTAL 8.panta 2³ daļā noteiktās 0,2% izmaksas vairāk kā divas reizes (visā termiņā 0,25 % izmaksas divas reizes));
- komisijas maksa par pagarināšanu kreditēšanas līgumā 100 EUR uz 14 dienām ir 7,00 EUR, kas nav atbilstoša PTAL 8.panta 2³ daļai $(7,00/100 \text{ (kredīta summa)} * 100 \text{ (procenti)}) = 7\%$ no 100 EUR un dienā tie ir $7,00/14 \text{ (dienu skaits)} = 0,5\%$ (pārsniedz PTAL 8.panta 2³ daļā noteiktās 0,2% izmaksas vairāk kā divas reizes (visā termiņā 0,25 % izmaksas divas reizes));
- komisijas maksa par pagarināšanu kreditēšanas līgumā 100 EUR uz 30 dienām ir 15,00 EUR, kas nav atbilstoša PTAL 8.panta 2³ daļai $(15,00/100 \text{ (kredīta summa)} * 100 \text{ (procenti)}) = 15\%$ no 100 EUR un dienā tie ir $15,00/30 \text{ (dienu skaits)} = 0,5\%$ (pārsniedz PTAL 8.panta 2³ daļā noteiktās 0,2% izmaksas vairāk kā divas reizes (visā termiņā 0,25 % izmaksas divas reizes));
- komisijas maksa par pagarināšanu kreditēšanas līgumā 300 EUR uz 7 dienām ir 10,50 EUR, kas nav atbilstoša PTAL 8.panta 2³ daļai $(10,50/300 \text{ (kredīta summa)} * 100 \text{ (procenti)}) = 3,5\%$ no 300 EUR un dienā tie ir $3,50/7 \text{ (dienu skaits)} = 0,5\%$ (pārsniedz PTAL 8.panta 2³ daļā noteiktās 0,2% izmaksas vairāk kā divas reizes (visā termiņā 0,25 % izmaksas divas reizes));
- komisijas maksa par pagarināšanu kreditēšanas līgumā 300 EUR uz 14 dienām ir 21,00 EUR, kas nav atbilstoša PTAL 8.panta 2³ daļai $(21,00/300 \text{ (kredīta summa)} * 100 \text{ (procenti)}) = 7\%$ no 300 EUR un dienā tie ir $7,00/14 \text{ (dienu skaits)} = 0,5\%$ (pārsniedz PTAL 8.panta 2³ daļā noteiktās 0,2% izmaksas vairāk kā divas reizes (visā termiņā 0,25 % izmaksas divas reizes));
- komisijas maksa par pagarināšanu kreditēšanas līgumā 300 EUR uz 30 dienām ir 45,00 EUR, kas nav atbilstoša PTAL 8.panta 2³ daļai $(45,00/300 \text{ (kredīta summa)} * 100 \text{ (procenti)}) = 15\%$ no 300 EUR un dienā tie ir $15,00/30 \text{ (dienu skaits)} = 0,5\%$ (pārsniedz PTAL 8.panta 2³ daļā noteiktās 0,2% izmaksas vairāk kā divas reizes (visā termiņā 0,25 % izmaksas divas reizes)).

[1.5] Ievērojot augstāk norādīto, PTAC secināja, ka Sabiedrība patērētājiem piedāvā kreditēšanas līgumus ar PTAL 8.panta 2³ daļā neatbilstošām kredīta kopējām izmaksām dienā saistībā ar kredīta termiņa pagarināšanu un līdz ar to Sabiedrības patērētāja kreditēšanas līguma izmaksas nav samērīgas un neatbilst godīgai darījumu praksei saskaņā ar PTAL 8.panta 2² daļu.

[1.6] Ņemot vērā konstatēto, PTAC, pamatojoties uz APL 57.pantu, 2016.gada 6.oktobrī pieņēma lēmumu uzsākt patērētāju kolektīvo interešu lietu par Sabiedrības īstenotās komercprakses

atbilstību 2015.gada 28.maijā Saeimā pieņemtajiem grozījumiem PTAL.

[1.7] 2016.gada 13.oktobrī PTAC Sabiedrībai nosūtīja vēstuli Nr.3.3.-3/6654/F-268 (turpmāk – Pieprasījums Nr.1), kurā sniedza viedokli par īstermiņa aizdevumiem piemēroto komisijas maksu apmēru atbilstību PTAL 8.panta (2²) un (2³) daļas prasībām, un ievērojot NKAL 15.panta piektās daļas 2.punktu un 15.¹ panta pirmās daļas 2.punktu, aicināja Sabiedrību līdz 2016.gada 25.oktobrim rakstveidā apņemties līdz 2016.gada 30.oktobrim veikt izmaiņas komisijas maksas par patērētāja kreditēšanas līguma termiņa pagarināšanu apmēros un aprēķināšanas kārtībā.

[1.8] 2016.gada 24.oktobrī PTAC saņēma Sabiedrības 2016.gada 24.oktobra vēstuli Nr.IzK/16/826 (turpmāk – Paskaidrojums Nr.1), kurā Sabiedrība sniedz Pieprasījumā Nr.1 norādīto informāciju, vienlaikus neiesniedzot informāciju par noslēgto vienošanos par kreditēšanas līguma termiņa atlikšanu skaitu, un nesniedzot Pieprasījumā Nr.1 minēto rakstveida apņemšanos. Paskaidrojumā Nr.1 norādīts, ka “(..) 2016.gada 24.oktobrī Sabiedrības tehniskajos un grāmatvedības aprēķinos ir ieviestas izmaiņas, mainot patērētāju kreditēšanas līgumu termiņu pagarinājumu maksas apmēru un aprēķinu kārtību.”

Vienlaikus Sabiedrība norādīja, ka “(..) Sabiedrība ir izpildījusi iepriekš norādītās vienošanās nosacījumus un kreditēšanas līguma termiņa pagarināšanas apmēri un aprēķināšanas kārtība ir ieviesta saskaņā ar PTAC normu interpretāciju.”

[1.9] 2016.gada 7.novembrī PTAC Sabiedrībai nosūtīja vēstuli Nr.3.3.-7/7224/F-268 (turpmāk – Pieprasījums Nr.2) par viedokļa sniegšanu administratīvajā lietā, aicinot Sabiedrību līdz 2016.gada 22.novembrim iesniegt rakstveida viedokli, paskaidrojumus un argumentus, kā arī normatīvajos aktos noteiktā kārtībā apliecinātu Sabiedrības pēdējā finanšu gada pārskata „Peļņas vai zaudējumu aprēķina” kopiju.

[1.10] 2016.gada 10.novembrī PTAC saņēma Sabiedrības 2016.gada 10.novembra vēstuli Nr.IzK/16/891 (turpmāk – Paskaidrojums Nr.2) par PTAC 2016.gada 27.oktobra lēmumā Nr.NK-2016-58 “Par speciālās atļaujas (licences) patērētāju kreditēšanas pakalpojumu sniegšanai uz nenoteiktu laiku” (turpmāk – Lēmums) ietvertā nosacījuma – “Līdz 2016.gada 30.oktobrim Sabiedrība novērš PTAC ierosinātājā lietā Nr.F-268 konstatēto PTAL pārkāpumu Sabiedrības piemērotajās komisijas maksās par patērētāju kreditēšanas līgumu pagarināšanu (termiņa atlikšanu), nodrošinot, ka kredīta kopējās izmaksas patērētājam kopā ar komisiju par kredīta atmaksas termiņa pagarināšanu saistībā ar līgumu klientam nepārsniegs 0,25% dienā par visu līguma darbības laiku, ja līguma darbības termiņš ar kredīta atmaksas pagarināšanu pārsniedz 30 dienas.” izpildi.

[1.11] 2016.gada 22.novembrī plkst.16:00 PTAC un Asociācijas pārstāvju starpā tika rīkota tikšanās, kuras laikā puses sniedza viedokļus par iespējamiem tiesiskiem līdzekļiem administratīvās lietas izskatīšanas izbeigšanai.

[1.12] 2016.gada 22.novembrī PTAC saņēma Sabiedrības 2016.gada 22.novembra vēstuli Nr.IzK/16/910 (turpmāk – Paskaidrojums Nr.3), kurā Sabiedrība atbilstoši APL 14.¹pantam, 61.pantam un 62.panta otrai daļai sniegusi viedokli un argumentus administratīvās lietas ietvaros. Paskaidrojumā 3 Sabiedrība norāda sekojošo:

“Informējam, ka laika periodā no 2016.gada 1.janvāra līdz 2016.gada 23.oktobrim termiņa pagarināšanas komisijas piemērotas atbilstoši tālāk norādītajam skaitam: (a) 7 dienas – (..); (b) 14 dienas – (..); un (c) 30 dienas – (..)”

Vienlaikus Sabiedrība izteikusi lūgumu: “(..) Sabiedrība lūdz PTAC pieņemt lēmumu par ierosinātās administratīvās lietas izbeigšanu, jo ir iestājušies NKAL 15.panta septītajā daļā norādītie apstākļi un NKAL 15.panta astotajā daļā paredzēto lēmumu pieņemšanai tādejādi nav pamata.”

[1.13] 2016.gada 13.decembrī PTAC saņēma Sabiedrības 2016.gada 13.decembra vēstuli Nr.IzK/16/962 (turpmāk – Paskaidrojums Nr.4), kurā Sabiedrība sniegusi papildus viedokli un argumentus administratīvās lietas ietvaros. Paskaidrojumā 4 Sabiedrība izteikusi atkārtoti PTAC lūgumu:

“(..) Sabiedrība lūdz PTAC pieņemt lēmumu par ierosinātās administratīvās lietas izbeigšanu, jo ir iestājušies NKAL 15.panta septītajā daļā norādītie apstākļi un NKAL 15.panta astotajā daļā paredzēto lēmumu pieņemšanai tādejādi nav pamata.”

[1.14] Lietā esošajos Sabiedrības iesniegtajos Paskaidrojumos Nr.1.-Nr.4, ir ietverti sekojoši argumenti:

1) “(..) Sabiedrība, paskaidro, ka jau no 2016.gada 24.oktobra Sabiedrības tehniskajos un grāmatvedības aprēķinos ir ieviestas izmaiņas, mainot patērētāju kreditēšanas līgumu termiņu pagarinājumu maksas apmēru un aprēķinu kārtību atbilstoši PTAC veiktajai Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 8.panta 2³. daļas interpretācijai (..)”

“(..) Sabiedrība arī apņemas uz patērētāju iesnieguma pamata kompensēt patērētājiem pārmaksātās komisijas maksas par aizdevuma termiņa pagarināšanu, kuru apmērs pārsniedz PTAL 8.panta 2³ daļā noteikto maksimālo izmaksu apmēru, ja tādas ir konstatējamās atbilstoši PTAC pieprasījumā ietvertajam minētās tiesību normas skaidrojumam, novirzot to pamatsummas dzēšanai. Vērtējot šo Sabiedrības apņemšanos, Sabiedrība aicina PTAC piemērot Administratīvā procesa likuma 6.pantu (vienlīdzības princips), ņemot vērā, ka analogas apņemšanās no citu komersantu puses analogos faktiskajos apstākļos, PTAC ir pieņēmis un publicējis savā mājas lapā internetā (..)”

2) “(..) PTAC par izmaiņu veikšanu tika informēts 2016.gada 24.oktobra vēstulē, kas arī bija datums, kad PTAC pieprasījumā pieprasītās izmaiņas tika ieviestas. Tādējādi Sabiedrība 2016.gada 25.oktobrī vairs nevarēja PTAC iesniegt rakstveida apņemšanos par, kurā tā apņemtās līdz 2016.gada 30.oktobrim veikt darbības, kuras jau bija veiktas līdz 2016.gada 24.oktobrim, jo šādas informācijas sniegšana neatbilstu patiesībai.”

3) “Vēršam uzmanību, ka PTAC konstatācija, ka Sabiedrība ir atteikusies sniegt rakstveida apņemšanos, tādēļ PTAC ir tiesības piemērot NKAL 15.panta astotajā daļā noteikto sodu, nav pareiza. 2016.gada 24.oktobra vēstulē, kurā PTAC tiek informēts par Sabiedrībai izvirzīto prasību izpildi, atteikšanās sniegt rakstveida apņemšanos nav ietverta. Minētajā vēstulē Sabiedrība ir tikai sniegusi informāciju par veidu, kādā izpildījusi PTAC prasības atbilstoši PTAC Pieprasījumā norādītajam.

NKAL 15.panta astotajā daļā paredzētais sods mūsaprāt, nav paredzēts par atteikšanos sniegt rakstveida apņemšanos. Sods paredzēts par negodīgas komercprakses realizēšanu, kuru komersants atteicies novērst, nesniedzot rakstveida apņemšanos.”

4) “Vienlaikus jāņem vērā, ka parakstot rakstveida apņemšanos, atbilstoši NKAL 15.panta trešajai daļai, gadījumā, ja komersants paraksta rakstveida apņemšanos un apņemas novērst pārkāpumu noteiktajā termiņā, PTAC nav tiesīgs pieņemt NKAL 15.panta astotajā daļā minētos lēmumus. Tādējādi, ja likums neparedz NKAL 15.panta astotajā daļā minēto lēmumu nepieņemšanu gadījumā, kad komersants rakstveidā apņemas novērst pārkāpumu uz priekšu, tad vēl jo vairāk NKAL 15.panta astotajā daļā paredzēto lēmumu pieņemšana nebūtu atbilstoša likumam, ja komersants minētos pārkāpumus ir novērsis pirms vēl iestāties PTAC norādītais termiņš rakstveida apņemšanās iesniegšanai.”

5) “Papildus, lūdzam ņemt vērā, ka gadījumā, kad PTAC ierosina novērst pārkāpumu, un komersants to ir izdarījis PTAC norādītajā termiņā, kā tas ir noticis šajā gadījumā, tad būtu jāpiemēro NKAL 15.panta piektās daļas 1.punktā un 15.panta septītajā daļā paredzētais regulējums, kas paredz, ka NKAL 15.panta astotajā daļā minētos lēmumus uzraudzības iestāde ir tiesīga piemērot tikai tad, ja tiek konstatēts, ka PTAC prasības tā noteiktajā termiņā nav izpildītas. Šajā gadījumā Sabiedrība PTAC norādītās prasības ir izpildījusi, tādēļ tai nav saprotams, kādu iemeslu dēļ un uz kāda tiesiska pamata PTAC grasās Sabiedrībai piemērot sodu.”

6) “Nemot vērā to, ka :

- (1) Sabiedrībai nav saprotama tā izdarītā pārkāpuma būtība, jo likums neparedz soda naudas piemērošanu par rakstveida apņemšanās nesniegšanu, bet gan par atteikšanos izpildīt PTAC izvirzītās prasības attiecībā uz komercpraksi;
- (2) Sabiedrība nevar iesniegt apņemšanos novērst pārkāpumu, kuru tā ir novērsusi līdz 2016.gada 24.oktobrim, t.i., pirms PTAC noteiktā termiņa rakstveida apņemšanās iesniegšanai;
- (3) gadījumos, kad pēc PTAC ierosinājuma komercprakses īstenotājs PTAC norādītos pārkāpumus ir novērsis PTAC norādītajā termiņā, atbilstoši NKAL 15.panta septītajai daļai, uzraudzības iestādei nav tiesību pieņemt NKAL 15.panta astotajā daļā norādītos lēmumus,

Sabiedrība lūdz PTAC pieņemt lēmumu par ierosinātās administratīvās lietas izbeigšanu, jo ir iestājušies NKAL 15.panta septītajā daļā norādītie apstākļi un NKAL 15.panta astotajā daļā paredzēto lēmumu pieņemšanai tādejādi nav pamata.”

- 7) “(..) neskatoties uz to, ka Sabiedrība ir izpildījusi visas PTAC šajā lietā izvirzītās prasības, Sabiedrība nevar iesniegt PTAC rakstveida apņemšanos PTAC pieprasītajā formā, jo tas liegtu Sabiedrībai tiesības vērsties tiesā attiecībā uz PTAC veikto normu interpretāciju, kas bija PTAC Sabiedrībai izvirzīto prasību pamatā. Prot PTAC ir zināms, ka Sabiedrība nepiekrīt PTAC veiktajai interpretācijai Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 8.panta 2³ daļas interpretācijai. Neraugoties uz minēto, Sabiedrība ir izpildījusi PTAC prasības, ievērojot nozarei pārstāvošās asociācijas un PTAC, kā arī Ekonomikas ministrijas starpā panākto vienošanos par attiecīgo likuma normu piemērošanas kārtību. PTAC arī ir apstiprinājusi izpratni, ka, parakstot rakstveida apņemšanos NKAL 15.panta piektās daļas 2.punkta un 15.¹panta pirmās daļas 2.punkta kārtībā, Sabiedrība atzīst pārkāpuma izdarīšanu, kā tas paredzēts NKAL 15.¹ panta otrajā daļā. Tādejādi, pēc tam, kad Sabiedrība būs atzinusi pārkāpuma izdarīšanu, tā vairs nevar vērsties tiesā un lūgt tiesu izvērtēt PTAC veiktās normas interpretācijas pamatotību.”

Izvērtējot lietā esošos materiālus, PTAC konstatē:

[2] APL 57.pants nosaka, ka „Iestāde, kurai lieta ir piekritīga, ierosina administratīvo lietu, ja tai kļūst zināmi fakti, uz kuriem pamatojoties saskaņā ar tiesību normām ir jāizdod vai var tikt izdots attiecīgs administratīvais akts, kā arī tad, ja iestādei ir pamats uzskatīt, ka šādi fakti varētu būt”. Jāņem vērā, ka tādos gadījumos, kad no tiesību normām izriet, ka, konstatējot noteiktus faktus, iestādei ir jāizdod administratīvais akts, tad iestādei nav jāizdara apsvērumi par administratīvās lietas ierosināšanas lietderību – lieta ir jāierosina (sk. Autoru kolektīvs Dr.iur. J.Briedes zinātniskajā redakcijā. Administratīvā procesa likuma komentāri. A un B daļa. – Rīga: TNA, 2013.gads, 549.lpp). Tādejādi, izvērtējot lietā esošos materiālus, PTAC, pamatojoties uz APL 57.pantu, 2016.gada 1.jūlijā pieņēma lēmumu uzsākt patērētāju kolektīvo interešu lietu par Sabiedrības īstenotās komercprakses atbilstību 2015.gada 28.maijā Saeimā pieņemtajiem grozījumiem PTAL.

[2.1] NKAL 15.panta četrpadsmitā daļa paredz, ka ”Uzraudzības iestāde lietas par negodīgu komercpraksi izskata APL noteiktajā kārtībā, ciktāl šajā likumā nav noteikts citādi”. Saskaņā ar NKAL 14.panta pirmo daļu NKAL ievērošanu savas kompetences ietvaros uzrauga PTAC.

[2.2] NKAL 1.panta pirmās daļas 2.punkts nosaka, ka „Darbība (uzvedība, apgalvojums, komerciāla saziņa, tirgvedība) vai bezdarbība (noklusējums), kas tieši saistīta ar tirdzniecības veicināšanu, preces (ķermeniskas vai bezķermeniskas lietas) pārdošanu vai pakalpojuma sniegšanu patērētājam, ir komercprakse”.

NKAL 1.panta otrā daļa paredz, ka citi šā likuma termini un jēdzieni ir lietoti PTAL izpratnē. Saskaņā ar PTAL 1.panta 2.punktu pakalpojums ir personas saimnieciskās vai profesionālās darbības ietvaros par atlīdzību vai bez tās izpildīts patērētāja pasūtījums vai tāda ar patērētāju

noslēgta līguma pildīšana, saskaņā ar kuru tiek iznomāta kāda lieta, izgatavota jauna lieta, uzlabota vai pārveidota esoša lieta vai tās īpašības vai veikts darbs, vai gūts nematerializēts darba rezultāts.

No iepriekš minētajām definīcijām izriet, ka Sabiedrības rīcība, slēdzot ar patērētājiem vienošanās par kredīta atmaksas atlikšanu, ir atzīstama par komercpraksi, jo šāda darbība ir tieši saistīta ar pakalpojumu sniegšanu patērētājam. Savukārt saskaņā ar NKAL 1.panta pirmās daļas 1.punktu Sabiedrība ir atzīstama par komercprakses īstenotāju, kas konkrēto komercpraksi īsteno savas saimnieciskās darbības ietvaros.

[2.3] NKAL 4.panta pirmajā daļā un otrās daļas 1.punktā ir noteikts, ka negodīga komercprakse ir aizliegta. Komercprakse ir negodīga, ja tā neatbilst profesionālajai rūpībai un būtiski negatīvi ietekmē, vai var būtiski negatīvi ietekmēt tāda vidusmēra patērētāja, vai tādas patērētāju grupas vidusmēra pārstāvja ekonomisko rīcību attiecībā uz precī vai pakalpojumu, kam šī komercprakse adresēta vai ko tā skar. Savukārt NKAL 6.pants paskaidro, ka komercpraksi uzskata par profesionālajai rūpībai neatbilstošu, ja tā netiek veikta ar tāda līmeņa prasmi un rūpību, ko patērētājs var pamatoti sagaidīt un kas atbilst attiecīgajā saimnieciskās vai profesionālās darbības jomā vispārārtītai godīgai tirgus praksei un labas ticības principam.

Saskaņā ar NKAL 7.panta pirmo daļu par patērētāja ekonomisko rīcību negatīvi ietekmējošu uzskata tādu komercpraksi, kura būtiski ierobežo patērētāja iespēju pieņemt uz informāciju balstītu lēmumu un kuras rezultātā patērētājs var pieņemt tādu lēmumu par līguma slēgšanu, kādu citādi nebūtu pieņēmis. Savukārt atbilstoši NKAL 7.panta otrās daļas 1.punktam par patērētāja pieņemtu lēmumu slēgt līgumu jebkurā gadījumā uzskatāms patērētāja lēmums iegādāties precī vai saņemt pakalpojumu, vai atturēties no šādas rīcības. No konkrētajām normām izriet, ka, vērtējot komercprakses atbilstību normatīvo aktu prasībām, nav obligāts nosacījums, ka patērētājam līgums ir jānoslēdz. Respektīvi, pietiek vien, ja komercprakses ietekmē patērētājs pieņem lēmumu iegādāties precī, vai saņemt pakalpojumu vai atturēties no šādas rīcības, kā arī pieņem lēmumu iegādāties to uz konkrētiem noteikumiem, jo tikai pēc konkrēta lēmuma pieņemšanas patērētājs rīkojas, piemēram, uzsāk preces/pakalpojuma iegādes darbības, apmeklē pakalpojumu sniegšanas vietu vai pakalpojuma sniedzēja mājaslapu u.tml., un konkrētā patērētāja rīcība jau ir atzīstama par komercprakses sekām, kuras ietvaros var tikt ietekmēta arī patērētāja ekonomiskā rīcība.

[2.4] PTAC paskaidro, ka Sabiedrības īstenoto komercpraksi PTAC vērtē no vidusmēra patērētāja uztveres viedokļa, ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2005/29/EK (2005.gada 11.maijs), kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EK, 98/27/EK un 2002/65/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr.2006/2004 („Negodīgas komercprakses direktīva”) (turpmāk – Direktīva), un Eiropas Kopienų tiesas (turpmāk – EKT) praksē norādītos vidusmēra patērētāja kritērijus – patērētājs, kurš ir pietiekoši zinošs un labi informēts, kā arī pietiekoši vērtīgs un piesardzīgs (skat. Direktīvas preambulas 18.punkts; EKT C-112/99, 52.paragrāfs; C-44/01, 55.paragrāfs; C- 356/04, 78.paragrāfs; C-381/05, 23.paragrāfs). Minētais PTAC viedoklis izriet arī no Direktīvā noteiktā: saskaņā ar Direktīvas preambulas 11.punktu, ar šo direktīvu ir sasniedzama augsta līmeņa patērētāju tiesību aizsardzība, nosakot vienotu vispārēju aizliegumu tādai negodīgai komercpraksi, kas kropļo patērētāju saimniecisko rīcību. Direktīvas 2.panta e) punkts nosaka, ka, „būtiski kropļot patērētāja saimniecisko rīcību” nozīmē izmantot komercpraksi, lai būtiski mazinātu patērētāja spējas pieņemt uz informāciju balstītu lēmumu, tādējādi liekot patērētājam pieņemt tādus lēmumus par darījuma veikšanu, kādus viņš citādi nebūtu pieņēmis. Savukārt saskaņā ar Direktīvas 2.panta k) punktu „lēmums veikt darījumu” ir jebkurš patērētāja pieņemts lēmums par to, vai, kā un pēc kādiem noteikumiem veikt pirkumu, vai veikt pilnus vai daļējus maksājumus, paturēt produktu vai no tā atbrīvoties, vai attiecībā uz to izmantot līgumtiesības, neatkarīgi no tā, vai patērētājs nolemj rīkoties vai no rīcības atturēties. Iepriekš minētā Direktīvas interpretācija izriet arī no Eiropas Komisijas publicētajām Negodīgas komercprakses direktīvas vadlīnijām (skatīt, http://ec.europa.eu/consumers/rights/docs/Guidance_UCP_Directive_en.pdf).

[3] PTAC norāda, ka PTAL 8.panta (2²) daļa nosaka: “Patērētāja kreditēšanas līguma izmaksas ir samērīgas un atbilstošas godīgai darījumu praksei. Kredīta kopējās izmaksas

patērētājam aprēķina normatīvajos aktos par patērētāju kreditēšanu noteiktajā kārtībā.” Minētā panta teikums – “Patērētāja kreditēšanas līguma izmaksas ir samērīgas un atbilstošas darījuma praksei” ir ģenerālklausula, kas paredz, ka izmaksām ir jābūt samērīgām ne tikai pirms līguma noslēgšanas vai līguma slēgšanas laikā, bet arī visā līguma darbības laikā. Normas mērķis ir aizsargāt patērētāja kā vājākās līgumslēdzējas puses ekonomiskās intereses, t.sk. patērētāja intereses nenonākt pārlietu lielās parāda saistībās, nodrošināt kredīta kopējo izmaksu samērīgumu, veicināt patērētāja maksātspējas izvērtēšanu.

Secīgi, PTAL 8.panta (2³) daļa paredz: “Par šā panta (2²) daļā minētajām prasībām neatbilstošām uzskata tādas kredīta kopējās izmaksas patērētājam, kuras pārsniedz 0,55 procentus dienā no kredīta summas no pirmās līdz septītajai kredīta izmantošanas dienai (ieskaitot), 0,25 procentus dienā no kredīta summas no astotās līdz četrpadsmitajai kredīta izmantošanas dienai (ieskaitot) un 0,2 procentus dienā no kredīta summas, sākot ar piecpadsmito kredīta izmantošanas dienu. Līgumos, saskaņā ar kuriem kredīts atmaksājams pēc pieprasījuma vai kuros kredīta izmantošanas termiņš pārsniedz 30 dienas, par šā panta (2²) daļā minētajām prasībām neatbilstošām uzskata tādas kredīta kopējās izmaksas patērētājam, kuras pārsniedz 0,25 procentus dienā no kredīta summas. (...)”

[3.1] Gadījumos, kad kredīts netiek termiņā atmaksāts un puses vienojas par pagarinātu sākotnējā līguma kredīta atmaksas termiņu, piemērojami izmaksu ierobežojumi attiecināmi atbilstoši sākotnējā līguma termiņam, piemēram, ja sākotnējais līgums noslēgts uz 30 dienām un tiek pagarināts vēl uz 30 dienām, tad, sākot ar 31.dienu, kopējās izmaksas par kredīta atmaksas termiņa pagarināšanu jeb lietošanu nedrīkst pārsniegt 0,2% dienā, jo saskaņā ar PTAL 8.panta (2³) daļu “Par šā panta (2²) daļā minētajām prasībām neatbilstošām uzskata tādas kredīta kopējās izmaksas patērētājam, kuras pārsniedz 0,55 procentus dienā no kredīta summas no pirmās līdz septītajai kredīta izmantošanas dienai (ieskaitot), 0,25 procentus dienā no kredīta summas no astotās līdz četrpadsmitajai kredīta izmantošanas dienai (ieskaitot) un 0,2 procentus dienā no kredīta summas, sākot ar piecpadsmito kredīta izmantošanas dienu. (...)” Skatīt attēlu zemāk.

PTAC vērš uzmanību, ka kredīta kopējās izmaksas dienā aprēķina, ņemot vērā sekojošu formulu - tiek noskaidrotas visas izmaksas, kas tiks piemērotas kreditēšanas līgumā noteiktajā termiņā jeb kredīta kopējās izmaksas un tad izdala šīs izmaksas ar dienu skaitu, uz kuru ir noslēgts kreditēšanas līgums. Tādējādi iegūst izmaksu apmēru dienā, kas vēl ir jāizsaka procentuāli pret aizdevuma summu.

[3.2] PTAL 1.panta 9.punkts definē kredīta kopējās izmaksas patērētājam: “Visas izmaksas, tajā skaitā procenti, komisijas nauda, nodevas un jebkādi citi maksājumi, kas patērētājam jāmaksā saistībā ar kreditēšanas līgumu un kas ir kredīta devējam zināmi (izņemot zvērināta notāra izmaksas). Kredīta izmaksās iekļauj arī izmaksas par papildus pakalpojumiem saistībā ar kreditēšanas līgumu, tajā skaitā apdrošināšanas prēmijas, ja papildu pakalpojuma līguma noslēgšana ir obligāts priekšnoteikums, lai saņemtu kredītu vai lai to saņemtu ar piedāvātajiem noteikumiem un nosacījumiem. Ja kredīta atmaksa nodrošināta ar nekustamo īpašumu vai kredīta mērķis ir iegūt vai saglabāt tiesības uz nekustamo īpašumu, kredīta kopējās izmaksās patērētājam iekļauj arī īpašuma vērtēšanas izmaksas, ja šāda vērtēšana ir vajadzīga kredīta saņemšanai, bet

neietver maksu, kas saistīta ar nekustamā īpašuma ierakstīšanu un ar to saistīto tiesību nostiprināšanu zemesgrāmatā.”

No minētās normas izriet, ka ar kredīta kopējām izmaksām tiek saprastas jebkādas izmaksas, ar ko patērētājam jārēķinās, lai kredītu saņemtu un/vai to lietotu, un, kuras kredīta devējam ir zināmas, izņemot notāra izmaksas. Tās ietver, piemēram, procentus par kredīta lietošanu, komisijas maksas, dažādas administratīvās izmaksas, piemēram, par aizdevuma līguma sagatavošanu, maksātspējas pārbaudi, kredīta piešķiršanu, apstiprināšanas maksas, kredīta starpnieku izmaksas, kuras sedz patērētājs u.tml. Turklāt no definīcijas daļā: “jebkādi citi maksājumi, kas patērētājam jāmaksā saistībā ar kredītēšanas līgumu un kas ir kredīta devējam zināmi” izriet, ka, piemēram, pēc noteikta termiņa slēdzot kredīta līguma grozījumus vai pārjaunojuma līgumus, jebkuri piemērotie procenti, komisijas maksas u.c. maksājumi atkārtoti iekļaujami kredīta kopējās izmaksās patērētājam, jo attiecīgo līguma grozījumu vai pārjaunojuma slēgšanas brīdī tie kredīta devējam ir zināmi.

[3.3] Par komisijas maksas par līguma pagarināšanu iekļaušanu kredīta kopējās izmaksās PTAC norāda, ka praksē Sabiedrība piedāvā iespēju pagarināt līgumā noteikto kredīta atmaksas termiņu jeb atlikt maksājumu vēl uz kādu laiku. Ņemot vērā, ka kredīts tiks lietots ilgāku periodu nekā sākotnēji līgumā noteikts, kredīta devējam ir tiesības piemērot maksu par kredīta lietošanu periodā, uz kuru no līguma izrietošo saistību atmaksa tiek pagarināta.

Kreditēšanas līguma noslēgšanas brīdī komisijas maksa par kredīta atmaksas pagarināšanu netiek ņemtas vērā (jo saskaņā ar līgumu šis noteikums nav obligāts un tas var neiestāties) un aizdevuma lietošanu sākotnēji līgumā norādītajā aizdevuma atmaksas termiņā tiek piemērotas atbilstoši šim termiņam norādītās komisijas maksas (pēc būtības procenti par kapitāla lietošanu), ko var izteikt kā kopējās kredīta izmaksas patērētājam. Ja līguma termiņš tiek pagarināts vai tiek piešķirtas kredīta brīvdienas, tad tās izmaksas, kas saistītas ar kredīta lietošanu turpmākajā kredīta lietošanas termiņā (pagarināšanas maksas, maksa par kredīta brīvdienas piešķiršanu u.tml.) kļūst zināmas un ir uzskatāmas par kredīta izmaksām, uz kurām ir attiecināmi PTAL 8.panta (2³) daļā minētie ierobežojumi.

Ņemot vērā, ka tiek pagarināts sākotnējā līguma kredīta atmaksas termiņš, piemērojamie izmaksu ierobežojumi attiecināmi atbilstoši tekošajam sākotnējā līguma termiņam, piemēram, ja sākotnējais līgums noslēgts uz 30 dienām un tiek pagarināts vēl uz 30 dienām, tad, sākot ar 31.dienu, kopējās izmaksas par kredīta atmaksas termiņa pagarināšanu jeb lietošanu nedrīkst pārsniegt 0,2% dienā vai 0,25% dienā visā līguma darbības periodā atbilstoši PTAL 8.panta (2³) daļai.

Attiecīgi uz kredītiem, kas noslēgti uz termiņu, kas nepārsniedz 30 dienas, ir attiecināma t.s. ”cenu trepe” (0,55% pa pirmajām 7 dienām, 0,25% par nākamajām 7 dienām un 0,2% sākot ar 15.dienu) vai, ja šis pats kredīts 30 dienu laikā nav atmaksāts, tad ar 31 dienu, noslēdzot attiecīgu vienošanos, kredīta devējs drīkst prasīt no aizņēmēja 0,25% dienā no kredīta summas, veicot pārrēķinu par visu līguma darbības laiku.

[3.4] No minētā izriet, ka ir pieļaujami sekojoši maksimālie kredīta kopējo izmaksu aprēķina varianti:

- 1) aprēķinot 0,2% dienā, sākot ar piecpadsmito kredīta izmantošanas dienu, – tas nozīmē, piemēram, aizdevumam 100 EUR apmērā uz sākotnējām 30 dienām maksimālā iespējamā maksa ir 8,80 EUR $((0,55*100*7/100)+(0,25*100*7/100)+(0,2*100*16/100)= (3,85)+(1,75)+(3,2)= 8,80$ EUR). Savukārt, ja aizdevums tiek pagarināts vēl uz 30 dienām, tad maksimālā maksa par nākošajām (un visām tālākajām, ja aizdevums tiek pagarināts vairākkārtīgi) 30 dienām ir 6,00 EUR $(0,2*100*30/100=6,00$ EUR);
- 2) aprēķinot 0,25% dienā par visu kredīta līguma darbības laiku – tātad, piemēram, aizdevumam 100 EUR apmērā uz 30 dienām maksimālā iespējamā maksa ir 8,80 EUR savukārt, ja aizdevums tiek pagarināts vēl uz 30 dienām, tad tiek veikts pārrēķins un maksimālā maksa par 60 dienām ir 15 EUR $(0,25*100*60/100=15,00$ EUR), līdz ar to, ja par pirmo mēnesi ir samaksāti 8,80 EUR, tad par otru mēnesi drīkst prasīt ne vairāk

par 6,20 EUR. Savukārt, ja aizdevums tiek pagarināts uz trešo mēnesi, tad maksimālā maksa par trešo mēnesi ir 7,50 EUR ($0,25 \cdot 100 \cdot 90 / 100 = 22,50 - 8,80 - 6,20 = 7,50$ EUR);

Paskaidrojam, ka PTAL neliedz komersantiem piemērot zemākas kopējās kredīta izmaksas.

2016.gada 16.maijā Asociācijai adresētajā vēstulē Nr.3.3.-7-F-136/3229 (turpmāk – Viedoklis) PTAC ir skaidrojis, ka “*Gadījumos, ja iespēja maksāt aizdevuma termiņa atlikšanas komisiju saskaņā ar cenrādi, ir paredzēta sākotnējā līgumā, un patērētājs šo iespēju izmanto, veicot atbilstošas darbības jeb maksājumus ar mērķi pagarināt aizdevuma lietošanas termiņu, ir uzskatāms, ka patērētājs izmantojis līgumā paredzēto papildu vienošanās noslēgšanas iespēju, jo sākotnējais līgums neparedz obligātu aizdevuma termiņa pagarināšanas iespējas izmantošanu. Kredīta devējs savu piekrišanu aizdevuma termiņa pagarināšanai izsaka, piedāvājot šādu iespēju patērētājam (līgumā vai citviet patērētājam pieejamā vietā) un turpmāk novirzot saņemtos līdzekļus no patērētāja attiecīgajam mērķim, savukārt patērētājs savu piekrišanu noslēgt vienošanos par aizdevuma termiņa pagarināšanu veic ar citām konkludentām darbībām – veicot attiecīgu maksājumu par aizdevuma lietošanu pagarinātajā aizdevuma termiņā jeb maksu par aizdevuma pagarināšanu u.tml. Līdz ar to nav pamata uzskatīt, ka pagarināt aizdevumu ir iespējams, nenoslēdzot attiecīgu vienošanos, tādējādi PTAC norāda, ka PTAL noteiktie ierobežojumi ir piemērojami atkarībā no panāktās vienošanās mērķa, par ko var liecināt patērētāja maksājuma uzdevumā norādītais mērķis, saņemtā maksājuma novirzīšanas kārtību u.c. darbības.”*

[4] NKAL 15.¹ panta pirmā daļa nosaka: “Rakstveida apņemšanās ir dokuments, ko pēc Uzraudzības iestādes ierosinājuma paraksta komercprakses īstenotājs, apņemoties noteiktā termiņā novērst konstatēto pārkāpumu. Rakstveida apņemšanās var ietvert komercprakses īstenotāja apņemšanos:

- 1) neveikt noteiktas darbības;
- 2) veikt noteiktas darbības, tostarp sniegt papildu informāciju, kas nepieciešama, lai nodrošinātu komercprakses atbilstību šā likuma prasībām, publicēt attiecīgajai komercprakti atbilstošā saziņas līdzeklī paziņojumu, kurā atsauc negodīgo komercpraksi;
- 3) atlīdzināt patērētājiem nodarītos zaudējumus.”

Saskaņā ar šā panta otro daļu uzskatāms, ka komersants ar rakstveida apņemšanos atzīst vainu pārkāpumā.

[4.1] Pieprasījumā Nr.1 PTAC, ievērojot NKAL 15.panta piektās daļas 2.punktu un 15.¹ panta pirmās daļas 2.punktu aicināja Sabiedrību līdz 2016.gada 25.oktobrim iesniegt rakstveida apņemšanos līdz 2016.gada 30.oktobrim veikt izmaiņas komisijas maksas par patērētāja kredītesšanas līguma termiņa pagarināšanu apmēros un aprēķināšanas kārtībā. Vienlaikus Sabiedrība tika aicināta iesniegt attiecīgus pierādījumus. Neskatoties uz PTAC aicinājumu, Sabiedrība administratīvajā lietā esošajos paskaidrojumos (Paskaidrojums Nr.3, un Paskaidrojums Nr.4) informēja, ka, ņemot vērā, ka PTAC pieprasītās izmaiņas līgumos un attiecībā uz pagarināšanas komisiju aprēķināšanas kārtību ir tikušas ieviestas līdz 2016.gada 24.oktobrim, Sabiedrība nevar sniegt rakstveida apņemšanos par darbībām, kuras tā jau ir ieviesusi.

Skaidrojot rakstveida apņemšanās būtību patērētāju tiesību aizsardzības jomā, PTAC ir norādījis, ka rakstveida apņemšanās ir īpašs pārkāpumu novēršanas veids patērētāju tiesību aizsardzības jomā, kas paredz iespēju komersantam pašam brīvprātīgi novērst pārkāpumu, atzīstot, ka ir izdarīts pārkāpums. Ja komersants paraksta rakstveida apņemšanos, viņš atzīst savu vainu konstatētajā pārkāpumā. Rakstveida apņemšanās ir brīvprātīgs dokuments (sk., Vītoliņa B. Patērētāju tiesību aizsardzības pamati. – Rīga: Zvaigzne ABC, 2015.gads, 346.-347.lpp). PTAC vērš uzmanību, ka ne visās administratīvajās lietās PTAC aicina komersantus pārkāpuma gadījumā iesniegt rakstveida apņemšanos.

PTAC norāda, ka saskaņā ar NKAL 15.panta piektās daļas 2.punktu iestādei ir paredzētas tiesības nevis pienākums ierosināt uzņēmējam rakstveidā apņemties novērst konstatēto pārkāpumu. Proti, PTAC, ņemot vērā konkrētas administratīvās lietas ietvaros esošus apstākļus, ir tiesīgs izvērtēt, vai aicināt uzņēmumu labprātīgi novērst pārkāpumu, iesniedzot rakstveida apņemšanos,

vai, neveicot nevienu no iepriekš minētajām darbībām, pieņemt vienu vai vairākus lēmumus, kas minēti NKAL 15.panta astotajā daļā. Konkrētajā gadījumā PTAC izmantoja NKAL 15.panta piektajā daļā norādītās tiesības attiecībā pret Sabiedrību, aicinot rakstveidā apņemties novērst pārkāpumu, tādējādi atzīstot vainu pārkāpumā. Šīs darbības, neskatoties uz to, ka grozījumi PTAL stājās spēkā 2016.gada 1.janvārī un pārkāpums attiecībā pret jaunajiem klientiem tika novērsts tikai pēc vairāk kā 9 mēnešiem, ir uzskatāmas par iestādes īpašu pretimnākšanu pret Sabiedrību.

[4.2] Savukārt diskusija ar nozares pārstāvjiem un tos pārstāvošo Asociāciju ilgst jau kopš likuma grozījumu pieņemšanas dienas, tostarp bijusi vairākkārtēja rakstveida viedokļu apmaiņa jau 2015.gadā savukārt, 2016.gada 11.janvārī PTAC nosūtīja Asociācijai vēstuli Nr.3.3.-7-F-372/184, kurā PTAC cita starpā norādīja, ka maksa par kredīta lietošanu pagarinātajā termiņā vai maksa par līguma grozījumu noslēgšanu ir vērtējamas kā kredīta izmaksas, un uz tām ir attiecināmi PTAL 8.panta (2³) daļā noteiktie ierobežojumi. Tāpat arī Asociācijai 2016.gada 1.martā adresētajā vēstulē Nr.3.3.-7-F-372/1401 PTAC norādīja, ka “(..)Ņemot vērā Dokumenta izstrādes gaitā saņemtos Ekonomikas ministrijas komentārus, vēršam Asociācijas uzmanību, ka Vēstulē norādītais kredīta izmaksu aprēķins aizdevumiem, kas sākotnēji noslēgti ar termiņu līdz 30 dienām un tikuši pagarināti, sākot ar 31.dienu nav atbilstošs PTAL 8.panta 2.³ daļā, proti, minētajiem aizdevumiem, sākot ar 15.dienu kredīta izmaksu maksimālais pieaugums likumā ir noteikts 0,2% dienā un arī pēc 30.dienas šis ierobežojuma apmērs nemainās. PTAL 8.panta 2.³ daļā noteiktais kredīta izmaksu pieauguma ierobežojums 0,25% apmērā dienā ir attiecināms tikai uz līgumiem, kas jau sākotnēji noslēgti uz termiņu, kas pārsniedz 30 dienas. (..) PTAC ir PTAL normu uzraugošā iestāde, kura, kā normu piemērotāja, ir tiesīga sniegt sabiedrībai savu redzējumu par šā likuma interpretāciju, nepieciešamības gadījumā lūdzot likuma izstrādātāja (Ekonomikas ministrijas) viedokli. Saistībā ar Asociācijas minēto, ka PTAC, iepriekš neoficiāli saskaņojot Vadlīniju saturu, nav norādījis uz pagarinājuma maksu ierobežojumiem, paskaidrojot, ka Vadlīniju tekstā nav skaidri norādīts, ka pagarinājuma maksas netiek ņemtas vērā tad, kad tās ir zināmas, proti, brīdī, kad ar patērētāju ir noslēgta vienošanās par aizdevuma līguma termiņa pagarināšanu. Līdz ar to PTAC nepiekrīt Asociācijas viedoklim, ka ir mainījies savu nostāju šajā jautājumā vai ir saskaņojis pretējo Vēstulē minētajam.” Līdz ar to secināms, ka PTAC nebija šaubas par komisijas maksu par kredīta atmaksas pagarināšanu iekļaušanu kredīta kopējās izmaksās, kad kredīta termiņš tiek atlikts (pagarināts).

NKAL 15.panta četrpadsmitā daļa paredz, ka uzraudzības iestāde lietas par negodīgu komercpraksi izskata APL noteiktajā kārtībā, ciktāl šajā likumā nav noteikts citādi. PTAC norāda, ka atbilstoši NKAL 15.panta astotajai daļai un ievērojot, ka Sabiedrība ir atteikusies iesniegt rakstveida apņemšanos, saskaņā ar kuru tā atzīst izdarīto pārkāpumu, PTAC ir tiesīgs pieņemt vienu vai vairākus lēmumus par profesionālai rūpībai neatbilstošu komercpraksi (NKAL 6.pants), par ko Sabiedrība tika informēta Pieprasījumā Nr.1, Pieprasījumā Nr.2 un Pieprasījumā Nr.3.

Vienlaikus norādām, ka **komersanta rakstveida apņemšanās vai iestādes lēmums ir vienīgie tiesiskie pamati, kā patērētājiem īstenot savu tiesību aizsardzību gadījumos, kad komersantam ir jāveic pārrēķini, piemēram, kredīta kopējo izmaksu pārrēķinus, kā tas ir šajā gadījumā, kad patērētājiem reāli piemērotās komisijas par kredīta atmaksas termiņa pagarināšanu būtiski pārsniedz PTAL 8.panta (2²) un (2³) daļās noteiktos ierobežojumus.**

[5] Šā lēmuma [1.14] argumentā Nr.1 Sabiedrība aicina PTAC piemērot Administratīva procesa likuma 6.pantu (vienlīdzības principu), norādot, ka analogas apņemšanās no citu komersantu puses analogos faktiskajos apstākļos, PTAC ir pieņēmis un publicējis savā mājas lapā internētā.

[5.1] Ievērojot augstāk norādīto un secināto, PTAC uzsver, ka patērētāju kreditēšanas nozare ir būtiska, tai nepieciešama ar normatīviem aktiem regulēta uzraudzība, kas aizsargā patērētāja tiesības un ekonomiskās intereses. PTAC praksē ir secinājis, ka kreditēšanas pakalpojumus visbiežāk izmanto pamatvajadzību apmierināšanai (komunālo pakalpojumu norēķini, esošu parādsaistību dzēšana, sadzīves preču iegāde). Patērētāju tiesību aizsardzība finanšu pakalpojumu jomā ir būtiska, it īpaši saistībā ar pēdējo gadu finanšu krīzi globālajā un nacionālajā līmenī. Krīze parādīja, ka neatbildīga aizņemšanās var novest pie globālām negatīvām sekām gan patērētājiem,

gan valsts ekonomikai. PTAC ieskatā tieši patērētāju uzticība labi funkcionējošam finanšu pakalpojumu tirgum (tostarp patērētāju kreditēšanas pakalpojumi) veicina finanšu stabilitāti, izaugsmi, efektivitāti un inovācijas ilgtermiņā (sk., Vītoļņa B. Patērētāju tiesību aizsardzības pamati. – Rīga: Zvaigzne ABC, 2015.gads, 263.lpp). Turklāt patērētāju kreditēšanas nozare 2016.gadā ir iekļauta PTAC darbības gada plānā kā viena no uzraudzības prioritātēm.

[5.2] Attiecībā uz šā lēmuma [1.14] ietverto Sabiedrības argumenta Nr.1 pausto viedokli, ka Sabiedrība apņemsies uz iesnieguma pamata kompensēt patērētājiem pārmaksāto komisijas maksu par aizdevuma termiņa pagarinājumu, kas pārsniedz PTAL 8.panta (2³) daļā noteikto maksimālo izmaksu apmēru, PTAC norāda, ka Sabiedrība, pamatojoties uz NKAL 15.panta piektās daļas 2.punktu un 15.¹panta pirmās daļas 2.punktu, nav iesniegusi rakstveida apņemšanos, kā arī nav veikusi proaktīvas darbības, lai informētu patērētājus par šādām tiesībām. Līdz ar to šāda apņemšanās ir uzskatāma par formālu un negūst piepildījumu.

[6] Attiecībā uz šā lēmuma [1.14] ietvertajiem Sabiedrības argumentiem Nr.2-5 PTAC norāda, ka Lēmumā nosacījums tika ietverts ar mērķi, lai komersants noteiktā laika periodā nodrošinātu īstenotās komercprakses atbilstību normatīvajiem aktiem, konkrēti PTAL 8.panta (2²) un (2³) daļai, kas stājās spēkā 2016.gada 1.janvārī. Saskaņā ar 2011.gada 29.marta noteikumu Nr.245 “Noteikumi par speciālās atļaujas (licenci) patērētāju kreditēšanas pakalpojumu sniegšanai” (turpmāk – Noteikumi Nr.245) 11.3.apakšpunkta prasībām, PTAC, cita starpā, pieņemot lēmumu par speciālās atļaujas (licences) izsniegšanu, pienākums ir izvērtēt kapitālsabiedrības darbību vai plānoto darbību patērētāju kreditēšanas pakalpojumu sniegšanā un darbības atbilstību patērētāju tiesību aizsardzību regulējošo normatīvo aktu prasībām. Tādējādi PTAC pirms Lēmuma pieņemšanas ņēma vērā administratīvās lietas Nr.F-268 ietvaros konstatēto Sabiedrības pieļauto būtisko normatīvo aktu pārkāpumu, par kuru Sabiedrība tika informēta Pieprasījumos Nr.1-Nr.2 un aicināta iesniegt rakstveida apņemšanos. Ņemot vērā to, ka Sabiedrība neiesniedza rakstveida apņemšanos, tādējādi neatzina vainu PTAC konstatētajā pārkāpumā, PTAC pieņēma Lēmumu ar nosacījumu, lai nodrošinātu, ka Sabiedrība pārtrauc un neturpina administratīvās lietas Nr.F-268 ietvaros konstatētā pārkāpuma īstenošanu, tādējādi nodrošinot kapitālsabiedrības darbības patērētāju kreditēšanas pakalpojumu sniegšanā atbilstību patērētāju tiesību aizsardzību regulējošo normatīvo aktu prasībām. Papildus PTAC norāda, ka saskaņā ar Noteikumu Nr.245 17.3.apakšpunktu PTAC bija tiesīgs pieņemt lēmumu par atteikumu izsniegt speciālo atļauju (licenci) uz nenoteiktu laiku, tomēr PTAC, ievērojot labas pārvaldības principu, pieņēma Lēmumu ar nosacījumu.

Vienlaikus norādāms, ka Lēmumā ietvertais ierobežojošais nosacījums ir ietverts ņemot vērā spēkā esošo normatīvo aktu regulējumu, tie neierobežo Pieteicēja kā licencēta patērētāju kredītu devēja darbību. Skaidrojot APL 68.pantā ietvertā administratīvā akta nosacījuma būtību, Dr.iur. J.Briede ir norādījusi, ka “*Administratīvā akta nosacījums ir adresātam labvēlīga administratīvā akta sastāvdaļa, kas daļēji (laikā vai kā citādi) ierobežo adresātam piešķirtās tiesības. Nosacījumi tiek iekļauti ar mērķi savstarpēji saskaņot labvēlīga administratīvā akta adresāta intereses ar sabiedrības vai trešo personu interesēm.*” (sk., Dr.iur. J.Briedes zinātniskā redakcija, Administratīvā procesa likuma komentāri A un B daļa, TNA, 2013., 673.lpp.), Iekļaujot Lēmumā nosacījumu, PTAC ir rīkojies savas kompetences robežās un ievērojis rīcības brīvības izmantošanas robežas, nepārkāpjot tiesību normu saprātīgas piemērošanas un patvaļas aizlieguma principus, bet preventīvi nodrošinājies pret iespējamiem smagiem pārkāpumiem patērētāju kreditēšanas nozarē.

[7] Attiecībā uz šā lēmuma [1.14] apakšpunktā ietvertajiem Sabiedrības argumentiem Nr.6.-Nr.7 PTAC norāda, ka NKAL 15.panta piektās daļas 3.punktā noteikto lēmumu par lietas izbeigšanu, izsakot aicinājumu komercprakses īstenošanai turpmāk savā darbībā nodrošināt komercprakses atbilstību normatīvajiem aktiem, PTAC kā uzraugošā iestāde pieņem, izvērtējot konstatētā pārkāpuma raksturu un ietekmi, kā arī citus būtiskus apstākļus, tostarp patērētājiem radītos zaudējumus. PTAC uzsver, ka, ņemot vērā pārkāpuma apjomu un ietekmi uz patērētāju interesēm, konkrētajā lietā nebija iespējams pieņemt lēmumu par ierosinātās lietvedības izbeigšanu un pieņemt Sabiedrības veiktās darbības kā labprātīgas darbības bez rakstveida apņemšanās (NKAL 15.¹pants) iesniegšanas. Proti, PTAC ir veicis patērētājiem radīto zaudējumu aprēķinus, kas

analizēti šī lēmuma [7.1] - [7.2] apakšpunktā.

[7.1] Attiecībā par pagarināšanas komisijas maksu apmēru neatbilstību PTAC ir noteicis Sabiedrības aptuvenos patērētājiem radītos zaudējumus, ņemot vērā šādus datus un aprēķinus:

[7.1.1] Saskaņā ar Sabiedrības iesniegtajiem statistikas datiem laika posmā no 2014.gada līdz 2016.gada 1.pusgamam (ieskaitot) vidējā izsniegtā viena kredīta summa ar atmaksu vienā maksājumā ir (...) EUR.

[7.1.2] Saskaņā ar PTAL 8.panta (2³) daļu kredīta kopējās izmaksas nedrīkst pārsniegt 0,25% dienā visā termiņā (sk. lēmuma [3.4] 2.apakšpunktu). Lietā PTAC ir konstatējis, ka Sabiedrība piemēroja komisijas maksu par kredīta pagarināšanu 0,50% dienā no izsniegtās kredīta summas.

[7.1.3] Ievērojot vidējo izsniegto viena kredīta summu ar atmaksu vienā maksājumā, faktiskās patērētājiem piemērotās izmaksas par kredīta termiņa atlikšanu (pagarināšanu) un PTAL 8.panta (2³) daļā noteiktās maksimāli pieļaujamās kredīta kopējās izmaksas, PTAC aprēķināja vidējos vienā gadījumā nodarītos zaudējumus dienā. Attiecīgi, papildus ņemot vērā Sabiedrības sniegto informāciju par pagarinājumu skaitu uz konkrēto dienu termiņu (7, 14, 30 dienas), tika aprēķināti patērētājiem radītie zaudējumi katra termiņa pagarinājuma grupā.

[7.2] Pamatojoties uz veikto aprēķinu, PTAC secina, ka Sabiedrība īstenoja negodīgu komercpraksi un piemēroja patērētājiem PTAL 8.panta (2²) un (2³) daļai neatbilstošas kredīta izmaksas termiņa atlikšanas (pagarināšanas) komisijas maksas, kas patērētājiem laika posmā no 2016.gada 1.janvāra līdz 2016.gada 23.oktobrim, ieskaitot, radījušas zaudējumus **43 677,66 EUR** apmērā. PTAC norāda, ka tie ir uz PTAC rīcībā esošajiem Sabiedrības sniegtajiem datiem aprēķinātie aptuvenie patērētājiem radītie zaudējumi.

[8] APL 66.panta pirmā daļa paredz, ka „Apsverot administratīvā akta izdošanas vai tā satura lietderību, iestāde lemj: 1) par administratīvā akta nepieciešamību, lai sasniegtu tiesisku (legitīmu) mērķi; 2) par administratīvā akta piemērotību attiecīgā mērķa sasniegšanai; 3) par administratīvā akta vajadzību, tas ir, par to, vai šo mērķi nav iespējams sasniegt ar līdzekļiem, kuri mazāk ierobežo administratīvā procesa dalībnieku tiesības vai tiesiskās intereses; 4) par administratīvā akta atbilstību, salīdzinot privātpersonas tiesību aizskārumu un sabiedrības interešu ieguvumu un ņemot vērā, ka privātpersonas tiesību būtisku ierobežošanu var attaisnot tikai ievērojams sabiedrības ieguvums”. Atbilstoši Augstākās tiesas Senāta judikatūrai 2005.gada 4.oktobra spriedumā lietā Nr.SKA-261 lietderības apsvērumu veikšanai jābūt vērstai uz to, lai samērotu personas pārkāpuma smagumu ar sekām.

NKAL 2.pants noteic, ka likuma mērķis ir nodrošināt patērētāju tiesību un ekonomisko interešu aizsardzību, aizliedzot komercprakses īstenošanai izmantot negodīgu komercpraksi attiecībā pret patērētājiem. No lietā esošajiem materiāliem PTAC konstatē, ka Sabiedrība ir pārkāpusi patērētāju tiesību regulējošos normatīvos aktus, proti, pārkāpums ir būtisks, jo Sabiedrības īstenošana komercprakse ir adresēta lielam patērētāju lokam, kas ir izmantojuši/izmanto Sabiedrības pakalpojumus, noslēdzot vienošanās par kredīta termiņu atlikšanu, tādējādi Sabiedrības izdarītais pārkāpums, ilgā laika periodā piemērojot komisijas maksas par patērētāja kredītēšanas līguma pagarināšanu apmēros, kas būtiski pārsniedz PTAL 8.pantā noteiktos ierobežojumus, ir radījis būtisku kaitējumu ar likumu aizsargātajām patērētāju kolektīvajām ekonomiskajām interesēm.

PTAC norāda, ka Sabiedrība atbilstoši NKAL 6.pantam ir īstenojusi profesionālai rūpībai neatbilstošu komercpraksi, kas atbilstoši NKAL 4.pantam ir uzskatāma par negodīgu komercpraksi. Saskaņā ar šā panta pirmo daļu negodīga komercprakse ir aizliegta.

[9] PTAC uzsver, ka Sabiedrībai, īstenojot komercpraksi, ir jāņem vērā, ka par profesionālai rūpībai atbilstošu un par godīgu uzskatāma komercprakse, kas tiek veikta ar tāda līmeņa prasmi un rūpību, ko patērētājs var pamatoti sagaidīt un kas atbilst attiecīgajā saimnieciskās vai profesionālās darbības jomā vispārārtīgai godīgai tirgus praksei un labas ticības principam. Viens no būtiskākajiem kritērijiem komercprakses vērtēšanai ir vispārārtīta godīga tirgus prakse noteiktā jomā, kas prasa uzņēmējiem veikt savas darbības profesionalitāti un godīgi no saprātīgas personas

skatpunkta (sk. Vītoliņa B. Patērētāju tiesību aizsardzības pamati. – Rīga: Zvaigzne ABC, 2015.gads, 211.lpp). Kā jau iepriekš PTAC ir norādījis, PTAL 8.panta grozījumi stājās spēkā 2016.gada 1.janvārī, savukārt pārkāpums tika pieļauts vairāk kā 9 mēnešus, kas ir radījis kaitējumu gan patērētāju kolektīvajām interesēm, gan būtiskus finansiālus zaudējumus patērētāju lokam, kas izmantoja Sabiedrības pakalpojumus – slēdza vienošanās par kredīta termiņu atlikšanu.

Ievērojot NKAL 6.pantu un 7.panta pirmo daļu un otrās daļas 1.punktu, galvenā negodīgas komercprakses pazīme ir tās būtiski negatīvā ietekme uz patērētāja ekonomisko rīcību – mazinot patērētāja iespēju pieņemt uz informāciju balstītu lēmumu. Tās rezultātā patērētājs var pieņemt tādu lēmumu par rīcību saistībā ar darījumu, kādu citādi nebūtu pieņēmis. Tas attiecas uz brīdi, kad patērētājs izlemj saņemt pakalpojumu (slēgt kredītēšanas līgumu un/vai pagarināt esoša kredīta atmaksu) vai ne, un uz kādiem nosacījumiem, gan arī uz brīdi, kad patērētājs vēlas izmantot savas likumiskās tiesības atteikties no pakalpojuma. Tātad tiek vērtēta vidusmēra patērētāja iespējamā rīcība. PTAC ieskatā patērētāji var pamatoti sagaidīt, ka nozares profesionālis, kuram ir spēkā esoša speciālā atļauja (licence) patērētāju kredītēšanas pakalpojumu sniegšanai, rīkosies labā ticībā un ievēros visu tai saistošo normatīvo aktu prasības. Savukārt Sabiedrība, piedāvājot patērētājiem kredītu termiņa atlikšanas (pagarināšanas) iespēju ar PTAL 8.panta (2³) daļā neatbilstošām kredīta kopējām izmaksām dienā, kas nav samērīgas un neatbilst godīgai darījumu praksei saskaņā ar PTAL 8.panta (2²) daļu, ir īstenojusi profesionālajai rūpībai neatbilstošu komercpraksi, kura būtiski negatīvi ietekmējusi patērētāju ekonomisko rīcību, proti patērētājiem bija jāmaksā lielākas komisijas maksas par kredīta termiņa atlikšanu nekā to paredz likums.

Konkrētajā gadījumā Sabiedrība ar patērētājiem slēdza vienošanās par kredīta atmaksas pagarināšanu, piemērojot komisijas maksas, kas neatbilda normatīvo aktu prasībām, rezultātā radot patērētājiem zaudējumus ne mazāk kā 43 677,66 EUR apmērā.

[10] NKAL 15.panta astotā daļa nosaka: „Ja Uzraudzības iestāde atzīst komercpraksi par negodīgu, tā ir tiesīga pieņemt vienu vai vairākus lēmumus, ar kuriem: 1) nosaka komercprakses īstenošanai pienākumu atbilstošā veidā sniegt papildu informāciju, kas nepieciešama, lai nodrošinātu komercprakses atbilstību šā likuma prasībām; 2) nosaka komercprakses īstenošanai pienākumu nekavējoties izbeigt negodīgu komercpraksi; 3) aizliedz negodīgu komercpraksi, ja tā vēl nav uzsākta, bet ir paredzama; 4) nosaka komercprakses īstenošanai pienākumu publicēt attiecīgajai komercprakti atbilstošā saziņas līdzeklī paziņojumu, kurā norādīta labotā informācija, atsaucot negodīgo komercpraksi; 5) uzliek naudas sodu šā likuma 15.² pantā noteiktajā kārtībā; 6) nosaka par labas prakses kodeksu atbildīgajai personai pienākumu izdarīt labojumus kodeksā, lai novērstu negodīgu komercpraksi”. NKAL 15.² panta pirmā daļa paredz, ka „Uzraudzības iestāde ir tiesīga par negodīgu komercpraksi uzlikt komercprakses īstenošanai soda naudu līdz 10 procentiem no tā pēdējā finanšu gada neto apgrozījuma, bet ne vairāk kā 100 000 euro. Soda naudas apmērs ir nosakāms samērīgs ar izdarīto pārkāpumu (..)”.

PTAC norāda, ka, ievērojot labas pārvaldības principu un samērīguma principu, apstākļi, ka Sabiedrība līdz 2016.gada 23.oktobrim, ieskaitot, ir novērsusi pārkāpumu un izpildījusi Lēmumā ietvertos nosacījumus, ir ņemams vērā, nosakot soda naudas apmēru.

Ņemot vērā Sabiedrības pieļautā pārkāpuma būtību, raksturu, radīto kaitējumu patērētāju kolektīvajām interesēm, nebūtu lietderīgi pieņemt NKAL 15.panta astotās daļas 1., 3., 4. un 6.punktā noteiktos lēmumus, bet gan PTAC ieskatā konkrētajā gadījumā Sabiedrībai par izdarīto pārkāpumu saskaņā ar NKAL 15.panta astotās daļas 5.punktu ir piemērojama soda nauda šā likuma 15.² pantā noteiktajā kārtībā. PTAC ieskatā ar soda naudas palīdzību Sabiedrība tiks motivēta savā turpmākajā komercpraksē nepieļaut līdzīga rakstura pārkāpuma izdarīšanu.

Saskaņā ar Sabiedrības gada pārskatu par 2015.gadu tās neto apgrozījums bija 223 153 EUR. Ievērojot pārkāpuma būtiskumu, apjomu, ilgumu, tostarp šajā lēmumā analizētos pārkāpuma izdarīšanas apstākļus, raksturu un radīto ietekmi, PTAC secina, ka Sabiedrības nodarītais pārkāpums ir vērtējams kā sevišķi smags pārkāpums. Papildus, ņemot vērā apstākli, ka Sabiedrība tehniskajos un grāmatvedības aprēķinos līdz 2016.gada 23.oktobrim, ieskaitot, novērsusi

pārkāpumu un izpildījusi Lēmumā ietvertu nosacījumu – kopējais soda naudas apmērs Sabiedrībai nosakāms 3000,00 EUR apmērā. Procentos soda naudas apmērs sastāda 1,34% no Sabiedrības 2015.gada neto apgrozījuma un 3% no maksimālās soda naudas, kas uzskatāms par samērīgu soda naudas apmēru, ņemot vērā izdarīto pārkāpumu un tā ietekmi.

Ņemot vērā minēto, PTAC nolemj:

pamatojoties uz NKAL 1.panta pirmo daļu, 2.pantu, 4.panta pirmo daļu, otrās daļas 1.punktu, 6.pantu, 7.panta pirmo daļu, otrās daļas 1.punktu, 14.panta pirmo daļu, 15.panta pirmās daļas 1. punktu, 15.panta astotās daļas 5.punktu, 15.²panta pirmo un otrās daļas 4.punktu, PTAL 1.panta 9.punktu, 8.panta (2²) un (2³) daļu, Noteikumu Nr.691 2.2.apakšpunktu, 6., 7.punktu (iepriekš - Noteikumu Nr.1219 2.2.apakšpunkts, 6., 7.punkts), Administratīvā procesa likuma 4.pantu, 51.pantu, 55.panta 2.punktu, 65.panta ceturto daļu, 66.pantu un 67.pantu,

uzlikt SIA “Finanza”

juridiskā adrese: **Hospitāļu iela 5A, Rīga, LV-1013**

reģistrācijas numurs: **40103413280**

soda naudu 3000,00 EUR (trīs tūkstoši eiro, 00 centi) apmērā.

Saskaņā ar NKAL 19.panta pirmo daļu, Administratīvā procesa likuma 70.panta pirmo un otro daļu, 79.panta pirmo daļu šis lēmums ir spēkā ar dienu, kad tas kļūst zināms Sabiedrībai, un Sabiedrība to var pārsūdzēt Administratīvajā rajona tiesā viena mēneša laikā no dienas, kad lēmums stājas spēkā Administratīvā procesa likuma noteiktajā kārtībā.

Soda nauda jāsamaksā ar pārskaitījumu, maksājuma uzdevumā norādot:

Saņēmējs:	Valsts kase, Reģistrācijas numurs 90000050138
Saņēmēja iestāde:	Valsts kase, BIC kods TREL LV22
Konts (IBAN):	LV12TREL1060121019400
Maksājuma mērķis:	Lēmums Nr. 5 –pk
Pieņemšanas datums:	21.02.2017.

Soda nauda jāsamaksā ne vēlāk kā 30 dienu laikā pēc dienas, kad saņemts lēmums.

Direktore

(personiskais paraksts)

B.Vītoliņa

[..]

IZRAKSTS PAREIZS